

med større Billighed mod Tiendeyderne, end Mange efter den omtalte Grundfættning ere tilbøielige til.

I § 8 maa der efter Forslaget til § 1 foretages nogle Ændringer, og i § 9 kunde der ønskes en lidt tydeligere Affattelse. Til § 8 foreslaas desuden en Tilføttelse, for at firkte Gierne af Kirketienderne mod at skulle modtage Afløsningerne enkeltvis, hvad der paa Grund af de Byrder, der særlig paahvile dem, kunde blive baade trykkende og ubilligt. For deres Bedkommende skulde Afløsningen kun finde Sted, naar Flertallet af Tiendeyderne begjerede det, og da skulde den omfatte den hele Kirketiende af Sognet.

Bed § 10 vil det formentlig være rigtigt at overlade det til de nu ansatte Geistlige selv, om de for deres Embedstid ville gaa ind paa den foreslaaede Afløsning eller ikke. Det Samme maa ogsaa gjælde for Skolelærernes Bedkommende; men der er neppe tilstrækkelig Grund til at drage ind under dette Forslag andre Dele af disses Løn end saadanne, som ogsaa rammes for Præsternes Bedkommende altsaa den saakaldte Degnetrave og Smaarebsel. I Paragrafens sidste Stykke maa der efter de tidligere Forslag foretages nogle Ændringer, og det kunde vist være ønskeligt, at der tillige gaves en nærmere Regel for Anvendelsen af mulige Overflud i de enkelte Aar, hvortil der derfor stilles Forslag.

§ 11 søger at lette Tiendeyderne Afgangen til Laan for at afløse Tiendepligten; men hele dette Forhold trænger i flere Henseender til nærmere Bestemmelser efter de Regler, der endelig vedtages for Afløsningen, og maa derfor vistnok helst forbeholdes Afgjørelse i en særlig Lov, hvorved da ogsaa den foran fremfattede Tanke om Dpretelsen af en egen Laanebank under Statens Ledelse kunde komme under Overveielse. Flertallet foreslaar derfor, at Paragrafen udgaar, hvad ogsaa maa være Tilfældet med § 12, hvis de tidligere stillede Forslag vedtages, hvorimod der senere maatte tages Bestemmelse om den Maade, hvorpaa Staten skulde anvende den Del af Tiende-Erfattningen, der tilkom den i de Tilfælde, hvor den ikke har afhændet sin Tiende-Net.

Afløsningskommissionen er i § 13 foreslaaet sammensat saaledes, at Tiendeieren vælger eet Medlem, Sogneraadet et andet og Indrigsministeren et tredje, som altid skal være Formand; men det maa anses for urigtigt, baade at Sogneraadet optræder paa Tiendeydernes Vegne, da disse kunde tænkes endog slet ikke at være repræsenterede i det, og at Formanden vælges af Indrigsministeren, som jo i mange Tilfælde tillige maa repræsentere Tiendeieren. Man foreslaar derfor en anden Ordning, hvorefter Formanden vælges af begge Parter og kun i Uenighedstilfælde af Amdsraadet, og heraf følger igjen nogle mindre Ændringer i §§ 14 og 16.

Endelig har Flertallet ment, at det vilde være urigtigt at give denne Lov Anvendelse paa Fæstegodsset, da den forøgede Værdi, Forden derved vilde faae, ved Fæsteledighed gennem Forhøielse af Afgifterne kunde komme udelukkende Jorddrotten til Gode og derved end yderligere bidrage til at forsinke den Overgang af Godsset til Selveiendom, som dog mer og mer erkjendes for at være et nødvendigt Formaals for Lovgivningen.

Uagtet Udvalgets Flertal har ment at burde gjøre Forslag til de Ændringer, hvormed det indbragte Lovforslag kunde faae den Stikfelse, som man efter de foreliggende Dplysninger maa ønske, har dog dets Medlemmer erkjendt, at det vilde være heldigere, om denne betydningsfulde Sag, der griber saa dybt ind i mangfoldige vigtige Interessser og kræver en mere omfattende Overveielse af alle Enkeltheder end den, Udvalget efter de hidtil foreliggende Dplysninger og Forarbejder har været i Stand til at skænke den, maatte blive Gjenstand for Regjeringens alvorlige Prøvelse og for et fra denne udgaaet Lovforslag, og det foreslaar derfor Folkethinget principalt at slutte Sagen med en hertil sigtende Dagsorden, som dog tillige indeholdt den Hovedgrundfættning, hvorefter et muligt Lovforslag maatte ønskes affattet.

Undertegnede G a d slutter sig til Flertallets Dnsfte om, at Regjeringen tager Sagen i sin Haand, og kan sølgelig tiltræde Flertallets Dagsorden, forsaavidt den indeholder en Dpfordring hertil. Han vil derfor, saafremt Sa-